

SODBA SODIŠČA (drugi senat)  
z dne 9. decembra 2004\*

V zadevi C-123/03 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Poslovnika Sodišča, vložene 19. marca 2003,

**Komisija Evropskih skupnosti**, ki jo zastopa K. Wiedner, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku:

**Greencore Group plc**, s sedežem v Dublinu (Irska), ki ga zastopa A. Böhlke, odvetnik,

\* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann (poročevalec),  
J.-P. Puissechet, N. Colneric in J. N. Cunha Rodrigues, sodniki,

generalni pravobranilec: F. G. Jacobs,  
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. aprila 2004,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi  
6. maja 2004

izreka naslednjo

### **Sodbo**

1. Komisija Evropskih skupnosti je v pritožbi zahtevala razveljavitev Sklepa Sodišča prve stopnje z dne 7. januarja 2003 v zadevi Greencore Group proti Komisiji (T-135/02, neobjavljen v ZOdl., v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je Sodišče prve stopnje tožbo družbe Greencore Group (v nadaljevanju: Greencore) na razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 11. februarja 2002 razglasilo za nedopustno.

## Dejansko stanje

- 2 Z Odločbo 97/624/ES z dne 14. maja 1997 je Komisja v postopku iz člena 86 Pogodbe ES (IV/34.621, 35.059/F-3 – Irish Sugar plc, UL L 258, str. 1) družbi Irish Sugar plc, hčerinski družbi družbe Greencore, (v nadaljevanju: Irish Sugar) naložila plačilo globe v višini 8.800.000 ekujev. Družba Irish Sugar je globo plačala 22. avgusta 1997.
  
- 3 Družba Irish Sugar je 4. avgusta 1997 pri Sodišču prve stopnje vložila tožbo na razglasitev ničnosti odločbe.
  
- 4 V sodbi z dne 7. oktobra 1999 v zadevi Irish Sugar proti Komisiji (T-228/97, (Recueil, str. II-2969) je Sodišče prve stopnje znižalo globo na 7.883.326 evrov in zavrnilo preostali del tožbenega zahtevka.
  
- 5 Iz tožbenega zahtevka družbe Greencore v postopku pred Sodiščem prve stopnje (zadeva T-135/02) je razvidno, da je uradnik Komisije oktobra 1999 po telefonu stopil v stik z odvetnikom družbe Irish Sugar, ki je hkrati tudi odvetnik družbe Greencore, da bi pripravil izvedbo vračila preplačanega dela globe. Družba Greencore navaja, da sta v telefonskem pogovoru načela vprašanje o obrestih za preplačani znesek, pri čemer se je izkazalo za manj verjetno, da bo Komisija obresti zanj plačala, saj se to v preteklosti še nikoli ni zgodilo.

- 6 Greencore je nadalje priznal, da sta se tako odvetnik družbe Irish Sugar, kot tudi uradnik Komisije zavedala, da je bilo v tistem trenutku vprašanje o tem, ali je Komisija ob vračilu glavnice zavezana plačati tudi obresti, v okviru zadeve Corus UK proti Komisiji (sodba z dne 10. oktobra 2001, T-171/99, Recueil, str. II-2967) predloženo Sodišču prve stopnje.
  
- 7 Odvetnik družbe Greencore je 26. oktobra 1999 Komisijo seznanil s pogovorom, ki ga imel z njenim uradnikom, o majhni verjetnosti plačila obresti in o tožbi v zgoraj navedeni sodbi Corus UK proti Komisiji. Poleg tega je družbi svetoval, naj se ne odpove obrestim, temveč naj izrecno zahteva njihovo plačilo.
  
- 8 V telefaksu z dne 27. oktobra 1999 je družba Greencore Komisiji sporočila natančne podatke o bančnem računu družbe Irish Sugar, na katerega naj bi bilo izvedeno plačilo obresti od dolgovane glavnice v znesku 916.674 evrov, prisojene v zgoraj navedeni sodbi Irish Sugar proti Komisiji. Komisijo je dodatno zaprosila še za naslednje: „Prosimo za potrditev, da boste za povrnjeni znesek plačali obresti od dneva, ko vam je bil nakazan s strani družbe Irish Sugar plc, do dneva vračila. Prosimo, da navedete znesek obresti.“
  
- 9 Komisija je 4. januarja 2000 na račun nakazala glavnico v znesku 916.674 evrov, ne pa tudi obresti.

- 10 V postopku pred Sodiščem prve stopnje je družba Greencore v tožbi navedla, da je bilo plačilo Komisije z dne 4. januarja 2000 edini odgovor na njen telefaks z dne 27. oktobra 1999 in da posledično ni pritiskala na Komisijo, da bi se ta izjavila o vprašanju obresti, saj je želela počakati na izdajo zgoraj navedene sodbe Corus UK proti Komisiji in se šele nato ponovno obrniti na Komisijo glede tega vprašanja.
  
- 11 V točki 53 zgoraj navedene sodbe Corus UK proti Komisiji je Sodišče prve stopnje odločilo, da mora Komisija v primeru sodbe, ki razglasi za nično oziroma zmanjša podjetjem že naloženo globo zaradi kršitve pravil o konkurenci iz Pogodbe ES, vrniti ne samo glavnice preplačanega zneska, ampak tudi zamudne obresti od glavnice.
  
- 12 Sklicujoč se na sodbo Corus UK proti Komisiji, je družba Greencore v priporočenem pismu z dne 1. novembra 2001 od Komisije zahtevala, naj družbi Irish Sugar plača znesek 154.892 evrov. Ta ustreza obrestim v višini 7,13 % glavnice, ki znaša 916.674 evrov za obdobje od 22. avgusta 1997 do 4. januarja 2000.
  
- 13 Komisija je v dopisu z dne 11. februarja 2002 odgovorila, da „[je] plačilo glavnice brez obresti z dne 4. januarja 2000 pomenilo, da je Komisija plačilo obresti zavrnila“ in da se „družba Greencore, ker te odločbe o neplačilu obresti ni izpodbijala v dvomesečnem roku, določenem v členu 230 Pogodbe ES“ (prej člen 173), temveč „se je odločila počakati na izdajo sodbe v zadevi *Corus*, preden je ponovno odprla vprašanje obresti, ne more več sklicevati na sodbo v zadevi *Corus*, potem ko je vračilo glavnice brez obresti sprva že sprejela“.

## Postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijani sklep

- 14 Družba Greencore je dne 25. aprila 2002 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo, v kateri je zahtevala, naj Sodišče dopis z dne 11. februarja 2002 razglasi za ničnega in Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.
- 15 Komisija je z ločeno vlogo vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje in Sodišču predlagala, naj tožbo zavrne kot očitno nedopustno in družbi Greencore naloži plačilo stroškov.
- 16 V dopisu v postopku pred Sodiščem prve stopnje je Komisija zatrjevala, da dopis z dne 11. februarja 2002 ni ukrep, ki bi ga bilo mogoče razglasiti za ničnega; dopis namreč nikakor ne spreminja pravnega položaja družbe Greencore, ker je Komisija že zavrnila plačilo obresti.
- 17 Ker je družba Greencore v telefaksu z dne 27. oktobra 1999 v zvezi z vračilom preplačanega zneska Komisiji poslala podatke o bančnem računu in jo prosila za potrditev, da bodo obresti plačane, naj bi njeno vračilo glavnice brez obresti 4. januarja 2000 pomenilo odločitev o tem, da obresti ne bodo plačane, ki pa je družba Greencore ni izpodbijala v roku iz člena 230 ES.

- 18 Po mnenju Komisije dopis z dne 11. februarja 2002 nima narave odločbe in je družbo Grencore le seznanil s tem, da se je zato, ker prejšnje odločbe o zavrnitvi plačila obresti ni izpodbijala, z njo strinjala in se je lahko k vprašanju plačila obresti vrnila šele, ko je drugo podjetje izpodbijalo zavrnitev plačila obresti s strani Komisije in s tem pred Sodiščem prve stopnje uspelo.
- 19 Sodišče je v odstavku 14 sklepa, izpodbijanega v postopku pred Sodiščem prve stopnje ugotovilo, da iz besedila dopisa z dne 11. februarja 2002 izhaja, da ta ni le informativen, temveč jasno izraža zavrnitev Komisije glede plačila obresti v korist hčerinske družbe in to zavrnitev utemeljuje s tem, da je družba Grencore izgubila pravico zahtevati plačilo obresti, ker ustreznih ugovorov ni vložila ob prejemu vračila glavnice 4. januarja 2000.
- 20 Sodišče prve stopnje se je v odstavku 15 istega sklepa sklicevalo na sodbo Sodišča z dne 26. maja 1982 v zadevi Nemčija proti Komisiji (44/81, Recueil, str. 1855, točka 6), in ugotovilo: „Sodišče lahko odloči, da institucija, če z zavrnitvijo plačila že zapadle obveznosti naknadno prereka ali zanika njen obstoj, izvrši akt, katerega pravne posledice lahko v skladu s členom 230 ES pomenijo podlago za vložitev ničnostne tožbe. Če ima tožba za posledico ničnost odločbe o zavrnitvi plačila, je tožbenemu zahtevku ugodeno, zadevna institucija pa je na podlagi člena 233 ES zavezana neutemeljeno zavrnjeno plačilo izvesti. Če institucija na zahtevek za plačilo ne odgovori, se lahko enak rezultat doseže v postopku iz člena 232 ES.“
- 21 Sodišče prve stopnje je v odstavku 16 sklepa zavzelo stališče, da se ta judikat uporabi tudi v zadevah, kakršna mu je bila predložena, torej ko institucija z zavrnitvijo plačila zanika obstoj obveznosti, ki ji jo nalaga katera od določb Pogodbe.

- 22 Sodišče prve stopnje je zato zavrnilo ugovor nedopustnosti Komisije kot neutemeljen in odredilo nadaljevanje postopka.

### **Navedbe strank pred Sodiščem**

- 23 Komisija v pritožbi zahteva, naj Sodišče:

– razveljavi sklep Sodišča prve stopnje in tožbo razglasi za nedopustno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem, kot tudi pred Sodiščem prve stopnje.

- 24 Družba Grencore je v sodnem tajništvu vložila odgovor na pritožbo, v katerem je zahtevala, naj Sodišče pritožbo zavrne, Komisiji pa naloži stroške postopka.



## **Pritožba**

### *Pritožbeni razlogi in trditve strank*

- 25 Komisija zatrjuje, da je Sodišče kršilo člen 230 ES, s tem ko je za dopustno razglasilo tožbo na razglasitev ničnosti akta, ki ga s tako tožbo ni mogoče izpodbijati.
- 26 Komisija v zvezi s tem navaja prakso Sodišča, v skladu s katero dopis, ki je omejen na potrditev prejšnje odločbe, ni odločba, ki jo je mogoče izpodbijati z ničnostno tožbo, saj pravnega položaja naslovnika bistveno ne spreminja (glej zlasti sodbo z dne 25. maja 1993 v zadevi Foyer culturel du Sart-Tilman, C-199/91, Recueil, str. I-2667, točka 23), in zatrjuje, da zadeva v primeru dopisa z dne 11. februarja 2002 prav tako ni bila podvržena ponovni materialni presoji, poleg tega pa ni vsebovala ničesar, kar bi lahko šteli za bistveno odstopanje od pravnega položaja družbe Grencore.
- 27 Komisija vztraja, da predstavlja prvotno odločbo, s katero je bila prošnja družbe Grencore za plačilo obresti zavrnjena, že samo plačilo glavnice, pri čemer ni bilo nikakršnega govora o plačilu obresti.
- 28 Po mnenju Komisije, bi morala družba Grencore tožbo na razglasitev ničnosti odločbe Komisije o zavrnitvi plačila obresti vložiti ob prejemu plačila glavnice, kot so to storila druga podjetja. Namesto tega se je družba Grencore raje odločila počakati na izid zgoraj navedene sodbe Corus UK proti Komisiji in sklenila, da bo ukrepala samo, če bo zahtevku družbe Corus UK Ltd za plačilo obresti ugodeno.

- 29 Sicer pa bi morala družba Greencore, če vrnitve glavnice brez obresti ni štela za zavrnitev plačila obresti, v skladu s postopkom iz člena 232 ES Komisijo s tožbo zaradi nedelovanja pozvati k ukrepanju. Kot pa je iz tožbenega zahtevka pred Sodiščem razvidno, se družba Greencore te vrste tožbe ni poslužila.
- 30 Končno, Komisija meni, da citirana sodba v zadevi Nemčija proti Komisiji ne more služiti kot precedenčni primer za zavrnitev ugovora nedopustnosti in je na vsak način nepravilno uporabljena.
- 31 Greencore zatrjuje, prvič, da je treba očitek Komisije, v katerem ta navaja, da je Sodišče z dopustitvijo tožbe za razglasitev ničnosti neizpodbojnega akta kršilo člen 230 ES, zavrniti, ne da bi bilo treba preveriti sodno prakso, s katero je ta ugovor podprt.
- 32 Glede na to družba Greencore v bistvu navaja, da je Komisija, ponavljajoč navedbo o informativni naravi dopisa z dne 11. februarja 2002, spregledala, da je izpodbijani sklep tej tezi odvzel njeno dejansko podlago. Sodišče prve stopnje ni menilo, da pomeni neplačilo obresti odločitev, na katero je dopis le spomnil. V štirinajstem odstavku izpodbijanega sklepa je ugotovilo, da dopis z dne 11. februarja 2002 jasno izraža zavrnitev plačila zamudnih obresti, ki jih je v korist svoje hčerinske družbe zahtevala družba Greencore. Prejšnje zavrnitve ni ugotovilo.

- 33 Družba Greencore navaja, da presoja dejstev s strani Sodišče prve stopnje ni pravno vprašanje, ki bi lahko bilo kot tako predmet presoje Sodišča.
- 34 Drugič, načelo Skupnosti, po katerem bi molk institucije ustrezal zavrnilni odločbi, razen če ni izrecno določeno, ne obstaja. Molk Komisije, potem ko jo je družba Greencore s telefaksom z dne 27. oktobra 1999 posebej zaprosila za potrditev, da bodo obresti plačane, torej ne more pomeniti odločbe o zavrnitvi plačila obresti.
- 35 Tretjič, Sodišče prve stopnje se je v odstavku 15 izpodbijanega sklepa upravičeno oprlo na zgoraj navedeno sodbo Nemčija proti Komisiji, ko se je izreklo o vprašanju, ali je dopis z dne 11. februarja 2002 akt, ki ga je mogoče izpodbijati s tožbo, in pravilno odločilo, da se primer, v katerem institucija prereka obstoj prvotne obveznosti, pravno ne razlikuje od primera, v katerem se prereka obstoj obveznosti iz Pogodbe.

### *Presoja Sodišča*

- 36 Sicer Sodišče, kot ugovarja družba Greencore, ni pristojno za revizijo presoje dejstev s strani Sodišča prve stopnje, vendar pa lahko na podlagi člena 225 ES preveri pravno kvalifikacijo dejstev in pravnih posledic, ki jih je Sodišče prve stopnje iz njih

izpeljalo (v tem smislu glej sodbi z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelliju Lualdiju in drugim, C-136/92 P, Recueil, str. I-1981, točka 49, in z dne 28. maja 1998 v zadevi Deere proti Komisiji, C-7/95 P, Recueil, str. I-3111, točka 21).

- 37 V zadevnem primeru Komisija očita Sodišču prve stopnje, da je dopis z dne 11. februarja 2002 neupravičeno uvrstilo med akte, ki se lahko izpodbijajo z ničnostno tožbo, s tem ko je zastopalo stališče, da ta dopis jasno izraža zavrnitev plačila zahtevanih zamudnih obresti s strani Komisije.
- 38 Kakor navaja Komisija, se za pravilno pravno kvalifikacijo dopisa predpostavlja predhodna določitev tega, kako bo dejstvo, da je Komisija 4. januarja 2000 plačala glavnico brez obresti, uvrščeno.
- 39 Namreč, če bi bilo plačilo glavnice brez obresti treba šteti za implicitno zavrnitev plačila obresti, kot to navaja Komisija, bi lahko to imelo za posledico, da bi morali dopis z dne 11. februarja 2002 opredeliti kot akt, ki bi zgolj potrdil odločitev, ki ni bila izpodbijana v roku (v tem smislu glej sodbo z dne 11. januarja 1996 v zadevi Zunis Holding in drugi proti Komisiji, Recueil, str. I-1, točka 14).

- 40 Vendar pa Sodišče prve stopnje v okviru presoje dopustnosti tožbe družbe Greencore navedb Komisije ni preizkusilo, ker ni obravnavalo vprašanja, ali pomeni plačilo glavnice brez obresti implicitno zavrnitev plačila obresti, ki bi jo lahko šteli za odločbo, izpodbojno v skladu s členom 230 ES.
- 41 Sodišče prve stopnje je s tem, ko ni preizkusilo te navedbe, napačno uporabilo pravo, kar upravičuje razveljavitev izpodbijanega sklepa.
- 42 Če je pritožba utemeljena, Sodišče v skladu s členom 61, prvim odstavkom Statuta, razveljavi odločitev Sodišča prve stopnje. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.
- 43 Sodišče v zadevnem primeru razpolaga z vsemi potrebnimi podatki, da lahko samo dokončno odloči o ugovoru nedopustnosti.
- 44 Najprej je treba ugotoviti, da imajo ukrepi, ki ustvarjajo zavezujoče pravne posledice, bistveni pomen za položaj tožeče stranke, s tem ko drugače kvalificirajo njen položaj, akte oziroma odločitve, zoper katere je v skladu s členom 230 ES predvidena ničnostna tožba (glej zlasti sodbi z dne 31. marca 1998 v zadevi Francija in drugi proti Komisiji, C-68/94 in C-30/95, Recueil, str. I-1375, točka 62, in z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9).

- 45 Tako je treba opozoriti na to, da zgolj molka institucije načeloma ni mogoče enačiti z zavrnitvijo z molkom, razen če je ta posledica izrecno predvidena v kateri od določb prava Skupnosti. Ne da bi hotelo izključiti možnost, da tega načela v določenih posebnih okoliščinah po možnosti ne uporabi, kar pomeni, da bi bilo mogoče molku ali nedelovanju institucije izjemoma pripisati pomen odločbe o zavrnitvi z molkom, Sodišče meni, da v zadevnem primeru dejstvo, da je Komisija plačala glavnico brez obresti, ne da bi se izrecno opredelila do prošnje za plačilo obresti, ni odločba o zavrnitvi z molkom te prošnje. V zadevnem primeru namreč tovrstne izjemne okoliščine niso navedene niti podane.
- 46 Končno okoliščina, da družba Greencore ni uporabila postopka iz člena 232 ES, da bi Komisijo zavezala k plačilu obresti, ne vpliva na dopustnost ničnostne tožbe, vložene po razglasitvi sodbe v zadevi Corus.
- 47 Ker je Sodišče zavrnilo navedbo Komisije, po kateri naj bi bil dopis z dne 11. februarja 2002 zgolj potrditev že sprejete zavrnilne odločbe z molkom, je treba ugotoviti, da vsebuje dopis, s katerim se družbi Greencore odreka pravica zahtevati obresti za povrnjen znesek, zavrnitev plačila obresti, s čimer pomeni izpodbojni akt v smislu člena 230 EG.
- 48 Iz tega sledi, da je ugovor nedopustnosti Komisije treba zavrniti kot neutemeljenega.

- 49 V teh okoliščinah je treba najprej razveljaviti izpodbijani sklep, nato pa ugovor nedopustnosti Komisije na podlagi člena 61, prvega odstavka, zavrniti kot neutemeljenega.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Sklep Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 7. januarja 2003 v zadevi Greencore proti Komisiji (T-135/02) se razveljavi.**
- 2. Ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija Evropskih skupnosti, se zavrne.**
- 3. Odločba o stroških se pridrži.**

Podpisi